

РЕШЕНИЕ

№ 6808

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8141** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Е. Е. В., чрез адвокат Н. срещу Решение № 20141120 от 17.06.2021 г. по нахд № 1871/2021 г. по описа на СРС, НО, 100 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-018893 от 03.10.2018 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което на касатора на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ), му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. В касационната жалба са изложени твърдения, че касаторът е управлявал МПС, което не е било негова собственост, както и че не му е била предоставена от собственика полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Липсват данни, че собственикът на автомобила е бил наясно, че договорът за застраховка „Гражданска отговорност“ е бил прекратен служебно. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява и не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е св. С. С. (очевидец). Първоинстанционният съд е приел, че на 02.09.2018г. около 03.45ч. в [населено място] касаторът е управлявал лек автомобил „А.” АЗ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. Ц. З. Същият се движел по [улица]с посока от [улица]към [улица], и на кръстовището с [улица]бил спрял за проверка от полицейски служител в 09 РУ-СДВР.

По време на проверката полицейските служители установили самоличността на водача. Установили също така, че управлявания от него автомобил няма сключена застраховка „Гражданска отговорност”, поради което извикали за съдействие екип на ОПП-СДВР, който установил, че управляваният от касатора автомобил е собственост на П. З., както и че същият няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

При така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за нарушение на чл. 638, ал. 3 КЗ. Актът бил предявен и връчен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Въз основа на АУАН на 03.10.2018 г. било издадено атакуваното НП.

От правна страна съдът направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е свидетеля С. С. – полицейски служител в 09 Ру – СДВР и очевидец на нарушението. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Установено е по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

В конкретно разглеждания случай, касаторът като неособственик на МПС не е изпълнил задължението да сключи задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Според разпоредбата на чл. 638, ал. 3 КЗ, „Лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.“. Незнанието на закона, не освобождава лицето от отговорност да го спазва. Видно от справка от Гаранционен фонд - последната застраховка, която била сключена за този автомобил, е от дата 23.03.2018 г. с период на покритие от 12.30 ч. на 23.03.2018 г. до 22.03.2019 г. и същата била сключена със застрахователна полица № BG/28/118000916611. Същата е била прекратена на 17.08.2018 г. в 23.54ч. Нова застраховка „ГО“ за този автомобил била сключена със ЗК „Л. И.“ с начална дата на покритие 26.09.2018 г. до 25.09.2019 г., т. е. към датата на нарушението в действителност не е имало сключена застраховка „ГО“. Такава е била сключена едва 20 дни след извършване на нарушението.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Това наказание, изразяващо се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, е със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението, обществени отношения. Законодателят е преценил, че чрез сключването на този вид застраховка при лицензирани застрахователи, същите ще имат възможността да акумулират средства, с които да се покрият вредите, причинени от виновното поведение на собствениците или водачите на автомобили, които биха могли да бъдат в значителни размери.

По отношение размера на глобата - 400 лв., тъй като същата е абсолютно определена, то съдът я счита за правилна.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20141120 от 17.06.2021 г. по нахд № 1871/2021 г. по описа на СРС, НО, 100 с-в

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.